

במדינה

התיישבות

חאים נשים בעד פתח

המפות הרישמיות

מסרבות להסתגל

למצואות הפולימית

דובר משרד העבודה והרווחה, אברהם הופמן, הופתע משיחת הטלפון שקיבל. ה" איש שדיבר עימו ביקש ממנו להציג ב" עמוד האחרון של ירחון משרד העבודה והרווחה הביטוח הלאומי, היתה זו חוברת מיספר 7 שיצאה לאור בחדש יולי 1982. הדובר אמר לאיש ששוחח עימו שהוא אכן מכיר היטב את החוברת, שכן יש לו מדור בירחון. הוא נטל לידיו את החוברת, ופתח בעמוד האחרון, שם הופיעה מפה גדולה של ארץ ישראל.

„הייתי רוצה לדעת“, נאמר לאברהם הופמן, „אילו הנאים אוכל לקבל אם אני רוצה ללכת להתיישבות בימית.“

הופמן שתק לרגע בתדהמה. ואחר-כך פרץ בצחוק, כאשר האיש ששוחח עימו זוהה ככתב העולם הזה.

בחדש יולי עדיין לא התרגלו עורכי החוברות של משרד העבודה והרווחה ל" רעיון שימית כבר איננה — מאז סוף חודש אפריל השנה — חלק ממדינת ישראל. מרכז ההכונה לערי פיתוח ולהתיישבות העובדת, שהמודעה התפרסמה מטעמו, עדיין אינו מכיר בגבול הבינלאומי עם מצרים, שאינו מצויין כלל במפה.

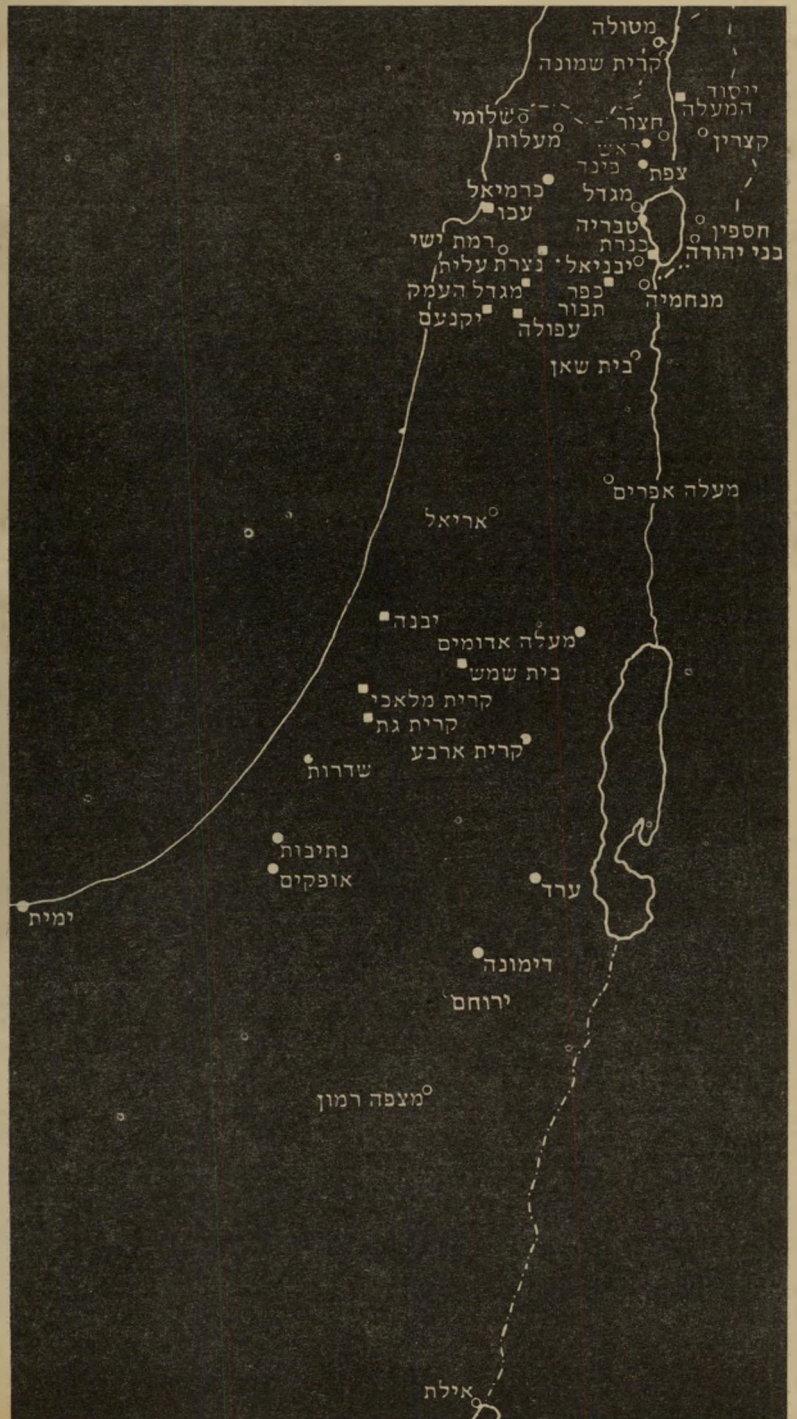
עיון במפה ובטבלה המצורפת אליה עשוי לגלות פרטים מעניינים. ערי הפיתוח וההת-

נחליות מסודרות לפי שלושה קני-מידה. אלו המצויינות בעיגול ריק, מקבלות תנאי עיר פיתוח, עיגול מלא מציינ עיר פיתוח א', שתנאיה טובים פחות, ואילו מרובע מציינ עיר פיתוח ב'.

מתברר מהמפה כי ימית, שהיתה עיר פיתוח א' זכתה לתנאים זהים לאלו של גתר בות, שדרות, ואופקים. שכונת הוילות ב" אריאל זוכה לתנאי עיר פיתוח א' בדיוק כמו אנשי מעלות, שלומי בית-שאן ומיצפה רמון שבנגב. בטבלה מצויין גם שלושים ישובים בנגב המערבית מסווגים כערי פיתוח א' + ר.א. המיצפים הקהילתיים ב" גליל, לעומת זאת, מקבלים סיווג דומה לזה של ערי הפיתוח הקרובות אליהן.

מערכת התמריצים של מרכז ההכונה ל" ערי פיתוח היא רחבה ונדיבה ביותר. היא כוללת תשלום דמי העברה השתקעות, סיוע בדיוור בשכירות, וסיוע לרכישת דירה, והקלות מפליגות במיסים.

אך מתמיהה יותר מכל היא עמדתו של משרד העבודה והרווחה. ראשי משרד זה — אנשי תמ"י, הגיעו לכנסת כשהם מניינים את דגל השכבות החלשות ועדות ה" מיוחד. להתנהלויות בשטחים הכבושים — שכמעט כל מתיישביהן הם אשכנזים מבר ססים היטב — עומדת הממשלה להסנות ב" ימים אלה מיליארד שקל וחצי. זהו סכום הגדול יותר מן הסכום שנחסך על-ידי ה" קיצוץ האחרון בסובסידיות — 1.34 מיליארד שקל. הקיצוץ בסובסידיות פוגע ישירות בכוחריהם של ראשי משרד העבודה ו" הרווחה, שאינם טורחים למחות כלל כאשר אנשי בית-שאן ושלומי זוכים לסיוע דומה לזה שזוכים לו דיירי הוילות של אריאל.

זאת. זאת היתה גם דעתו של פרס. מנהיג גי מיסלגת העבודה היו הדורים באותה רוח כמו בגין, או שהיו פחדנים מדי מכדי לייצג קו אחר.

„פשעים ענקיים“

ל ציאת הלוחמים של אש"ף מביירות המערבית, לא תפתור את בעיית ה" מיורח התיכון.

מה יקרה למאות אלפי האזרחים הפלס" טיניים בלבנון? אם לא יגורשו גם הם, יקומו לוחמי-התנגדות חדשים. ישראל תש" ען או שעליה להישאר בלבנון, כדי לשלוט במצב. השילטון יהיה אכזרי.

ומה יקרה ללוחמי-אש"ף, שיחולקו עכ" שוי בין הארצות הערביות? הם לא יעברו לחיים פרטיים. התנועה התגבש מחדש, וישראל שוב תגיד באחד הימים: משם בא הטרור, היא תנהל שוב מילחמה נגד מדינות ערביות אחרות.

אין כמעט תיקוה ישראל תשתנה, ש" תקום בה נכונות לפשרה. כמו שדיברו בימי

(המשך מעמוד 6)

למרחקים — ההכרה באש"ף? אכן, בכך לא הקלתי על חיי. אך בהדרגה הבין העולם המערבי שמדיניות זו היא היחידה הנכונה.

כאשר תפסו הישראלים שבאחד הימים תצטרף גם ארצות-הברית לדעת-הקהל ה" זאת, הם התחילו להתקוף אתי בחימה שפוכה. בעיניהם הפכתי האויב מס' 2, אחרי היטלר.

מאז נפגשתי עם ערפאת כמה פעמים, ותחילה בדמשק. זה היה בתקופה שבה קרא לי סאדאת לפתע לבוא לקאהיר, כדי להודיע לי על מישאלתו להיפגש עם נציגי היהדות האירופית האמריקאית. בשיחה לילית זו הסיל עליי סאדאת להגיד לראשי-הממשלה הישראלי, שימעות פרס י. שתינתן פגישה בינו ובין סאדאת אם ינצח בבחירות הקרובות לכנסת, וכי או בוודאי ניתן יהיה למצוא פיתרון. סיפרתי על כך לפרס, אבל אז הוא לא נבחר.

בפגישותיי עם ערפאת נוכחתי לדעת שבשנים שעברו, מאז פגישתנו הראשונה, הוא צמח וגדל. בעיני האנשים הקטנים

קרייסקי וערפאת

האויב מספר שניים, אחרי היטלר

במתנות-הפלטים הוא היה התגלמות ה" התנגדות, נציג העם הפלסטיני, אולם הקבוצות הקיצוניות רצו לחסל אותו. בעיניהם לא היה די רדיקלי. ערפאת היה, כמובן, קנה-סוף ברוח. פעם ייצג קו קיצוני, פעם קו מתון. הוא ניסה לברר איוה קו יקרבו אל מטרותיו. אבל גם כשהופיע בצורה מתונה היה ההד, בייחוד מצד ישראל, שלילי.

לא קל היה לשכנע את ערפאת בכך שלא זוכה בהכרה בעולם, אם יהיה שמו קשור בטרור האכזרי. סיגועי אש"ף ב" אירופה היו צריכים להיפסק. לבסוף נתן ערפאת הוראה כזאת.

אולם המאבק נגד ישראל נמשך, הפיגור עם הישראליים מגדירים אותם כטרור עם פעולות מילחמתיות — אם כי פעולות מילחמתיות אכזריות. אין אני יכול להבחין בינו ובין הפעולות של הישראלים. לא חשבה את מי הורגים — זה תמיד פשע. הבעיה העיקרית שנשאלה היא ההכרה ההדרגתית בזכות-הימים. ידעתי שערפאת מו" כן לכך, ושיכנעתי את יו"ר האינטרנציונל ערפי בראנדט, להיפגש עם ראש-אש"ף. ערפאת אישר בצורה הדוממת את נכר- נותו להכיר בישראל. אבל היה גם ברור שערפאת אינו יכול להוציא מידו את הקלף המכריע הזה, על אש"ף הישראליים מצידם יכירו אף הם בפלסטינים. תשובת הישרא- לים היתה שאין הם מעוניינים בהכרה כי

במתנות-הפלטים הוא היה התגלמות ה" התנגדות, נציג העם הפלסטיני, אולם הקבוצות הקיצוניות רצו לחסל אותו. בעיניהם לא היה די רדיקלי. ערפאת היה, כמובן, קנה-סוף ברוח. פעם ייצג קו קיצוני, פעם קו מתון. הוא ניסה לברר איוה קו יקרבו אל מטרותיו. אבל גם כשהופיע בצורה מתונה היה ההד, בייחוד מצד ישראל, שלילי.

לא קל היה לשכנע את ערפאת בכך שלא זוכה בהכרה בעולם, אם יהיה שמו קשור בטרור האכזרי. סיגועי אש"ף ב" אירופה היו צריכים להיפסק. לבסוף נתן ערפאת הוראה כזאת.

אולם המאבק נגד ישראל נמשך, הפיגור עם הישראליים מגדירים אותם כטרור עם פעולות מילחמתיות — אם כי פעולות מילחמתיות אכזריות. אין אני יכול להבחין בינו ובין הפעולות של הישראלים. לא חשבה את מי הורגים — זה תמיד פשע. הבעיה העיקרית שנשאלה היא ההכרה ההדרגתית בזכות-הימים. ידעתי שערפאת מו" כן לכך, ושיכנעתי את יו"ר האינטרנציונל ערפי בראנדט, להיפגש עם ראש-אש"ף. ערפאת אישר בצורה הדוממת את נכר- נותו להכיר בישראל. אבל היה גם ברור שערפאת אינו יכול להוציא מידו את הקלף המכריע הזה, על אש"ף הישראליים מצידם יכירו אף הם בפלסטינים. תשובת הישרא- לים היתה שאין הם מעוניינים בהכרה כי

* זה היה בתקופה שבה תפס פרס את מקומו של יצחק רבין כראש-הממשלה ב" פועל.

בשער שבועון אוסטר.